

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hovrätten för Övre Norrland, wydanym w dniu 22 sierpnia 2005 r. w sprawie Fredrik Granberg przeciwko Lokal Åklagaren i Haparanda

(Sprawa C-330/05)

(2005/C 271/31)

(Język postępowania: szwedzki)

W dniu 6 września 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hovrätten för Övre Norrland, wydanym w dniu 22 sierpnia 2005 r. w sprawie Fredrik Granberg przeciwko Lokal Åklagaren i Haparanda.

Hovrätten för Övre Norrland zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy art. 9 ust. 3 dyrektywy 92/12 zezwala Państwu Członkowskim na wyłączenie mazutu za pomocą przepisu o charakterze generalnym, z zakresu stosowania art. 8 dyrektywy z takim skutkiem, że Państwo Członkowskie może postanowić, iż osoba prywatna, która sama i dla własnego użytku nabyła mazut w innym Państwie Członkowskim, gdzie produkt ten został dopuszczony do obrotu, i która sama przetransportowała go do Państwa Członkowskiego przeznaczenia jest zobowiązana do zapłacenia podatku akcyzowego w tym ostatnim Państwie Członkowskim niezależnie od sposobu, w jaki mazut został przetransportowany?
2. W przypadku twierdzącej odpowiedzi na pytanie pierwsze, czy art. 9 ust. 3 dyrektywy jest zgodny z podstawowymi zasadami Traktatu dotyczącymi swobodnego przepływu towarów, jak również z zasadą proporcjonalności wobec tego, że celem art. 9 ust. 3 dyrektywy wydaje się być zniechęcanie osób prywatnych do transportowania olejów mineralnych poprzez ustanowienie wyjątku od zasady ogólnej, zgodnie z którą w przypadku towarów nabytych przez osoby prywatne dla własnego użytku i przetransportowane przez nich samych podatek akcyzowy jest pobierany w Państwie Członkowskim, gdzie towary te zostały nabyte? Czy taki cel jest zgodny z podstawą prawną dyrektywy wskazaną przez Radę, czy też art. 9 ust. 3 jest niezgodny z prawem?
3. W przypadku negatywnej odpowiedzi na pytanie pierwsze, czy dokonany przez osobę prywatną transport 3 000 litrów mazutu w trzech kontenerach IBC (na produkty płynne luzem), które mogłyby być dopuszczone do transportu substancji niebezpiecznych, zwłaszcza płynnych, w ramach wykonywania działalności gospodarczej, umieszczonych na ciężarówce stanowi nietypowy środek transportu w rozumieniu art. 9 ust. 3 dyrektywy 92/12?
4. Czy jest zgodne z art. 7 ust. 4 dyrektywy 92/12, wydanie przez Państwo Członkowskie przepisu, na podstawie

którego osoba prywatna, która sama nabyła dla własnego użytku mazut w innym Państwie Członkowskim, gdzie produkt ten został dopuszczony do obrotu, i która sama przetransportowała do docelowego Państwa Członkowskiego nietypowym środkiem transportu w rozumieniu art. 9 ust. 3 dyrektywy, jest zobowiązana do ustanowienia zabezpieczenia zapłaty podatku akcyzowego, jak również do posiadania w trakcie dokonywania transportu uproszczonego dokumentu towarzyszącego oraz dowodu ustanowienia zabezpieczenia zapłaty podatku akcyzowego?

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 11 lipca 2005 r. w sprawie T-294/04 Internationaler Hilfsfonds e.V. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione przez Internationaler Hilfsfonds e.V. w dniu 6 września 2005 r.

(Sprawa C-331/05 P)

(2005/C 271/32)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 6 września 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Internationaler Hilfsfonds e.V. od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 11 lipca 2005 r. w sprawie T-294/04 Internationaler Hilfsfonds e.V. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału o:

1. uchylenie postanowienia Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (trzecia izba) z dnia 11 lipca 2005 r. w sprawie T-294/04 (¹) i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji albo orzeczenie zapłaty przez pozwaną na rzecz skarżącego 54.037,00 euro;
2. obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie od postanowienia Sadu Pierwszej Instancji w uzasadnieniu powołuje się na błędną ocenę i błędne zastosowanie przepisów proceduralnych i prawa wspólnotowego oraz nieprzestrzeganie orzeczeń sądów wspólnotowych:

1. Sąd przeoczył, że pod względem prawnym i rzeczowym istnieje różnica między kosztami postępowania związanymi z postępowaniem sądowym oraz kosztami, które dochodzone są w drodze skargi o odszkodowanie.